

sære egne Love, og derved undtagne de almindelige Love om Godshoveriets Regulering, som forbøde alt ubestemt Hoveri, hvilket den større Deel af disse Kjørsejer maatte anses at være, hvis de af Lovgiveren vare betragtede som Hoveri. Denne Anskuelse er i alt Fald ligefrem bleven hjemlet ved de udtrykkelige Bestemmelser i Forordningen af 20de Mai 1840 § 23 og især Forordningen af 26de Juni 1844 § 2, hvilken sidste navnlig ikke synes at lade Tvivl tilbage om, at Rettigheden til alle de Reiser, som Skjødernes hjemle Besøielse, til at affordre Arvesæsterne paa de Kongelige Domainer, ikke i mindste Maade afficeres ved de almindelige Bestemmelser om, at ubestemt Hoveri ei er tilstedeligt. Vel er nu derhos Loven af 4de Juli 1850 ikke blot anvendelig paa de Arbeidspræstationer, der kunne henføres under det almindelige, Fæste og Leie-Boelssteder paahvilende, Hoveri, og endmindre alene paa de Præstationer, som gaardsbrugende Fæstebønder, efter lovligen indgaaede Hovriforeninger eller Skændelser, yde til Grundeieren, idet der under Afslønings-Loven ogsaa er antaget at være indbefattet saavel det i Lovens 3—12—4 omhandlede Arbeide, der af Selveierbønder undertiden forrettes til Herlighedseieren, som det Arbeide, der ved Afhændelsen af Fæstegods, overeensstemmende med Forordningen af 13de Mai 1769, i sin Tid maatte være lovligen reserveret Herlighedseieren af det Fæstegaardene tidligere paahvilende Hoveri, — men ogsaa paa alt andet Egt og Arbeide, som ifølge Forpligtelsesgrunde kan fordras af Bøndergaard og Boelssteder. Men i alle disse Tilfælde forudsættes det dog, at det Naturalarbeide, hvorpaa Loven skal anvendes, præsteres af et Jordbrug til et andet Jordbrug, og det kan da ikke antages, at de heromspurgte Kjørsejer ere indbefattede under Loven af 4de Juli 1850, ligesaa lidet som det har været dennes Hensigt at gjøre nogen Forandring i de bestaaende Forhold, forsaavidt angaaer de almindelige Kongereiser og Reiser med Materialier til Kirkers Vedligeholdelse eller andet lignende Naturalarbeide.

Under denne Forudsætning, at de heromhandlede Kjørsejer ikke høre under Begrebet om Hoveri, selv i den udvidede Betydning, der er

givet dette i Loven af 4de Juli 1850, og altsaa ei uden særegen Lovhjemmel kunne blive Gjenstand for de ved denne Lov anordnede Commissioners Virksomhed, er det taget under Overveielse, om man ei kunde bevirke de tidsnævnte Kjørsejers Afløsning ved at lade foretage en Taxation af den Nytte, disse Kjørsejer yde Statskassen, og derefter træffe Overeenskomst med samtlige Sogneforstanderskaber paa Domainegodserne om en hertil støttet Afløsning. Det turde nemlig synes at ligge i Begrebet om en communal Repræsentation, at det Samtykke, som Sogneforstanderskaberne maatte give til Afløsningen, maatte være bindende for de enkelte Sogneboere, og at Sagen derfor maatte være afgjort, naar Sogneforstanderskaberne efter Forhandling med Arvesæsterne paa disses Vegne vedtog Afløsningen. Men foruden at det er en Selvsølge, at det i ethvert Tilfælde ikkun kunde gjælde med Hensyn til Afløsningen af det Arbeide, der kunde betragtes som communalt, og at det i alt Fald i det mindste er meget tvivlsomt, om de omhandlede Ddelsjer kunne siges at være et communalt Anliggende, med Hensyn til hvilket Sogneforstanderskabets Beslutning kunde forbinde de enkelte Arvesæstere, er det derhos usandsynligt, at Overeenskomst kunde opnaaes med alle Sogneforstanderskaber, og da en partiel Afløsning vilde bringe Forvirring i det hele Forhold, til Skade saavel for Statskassen som Arvesæsterne, er det anset rettest, at der udvirkes en Lovbestemmelse, hvorved det overlades de i nysnævnte Lov omhandlede Afslønings-Commissioner at bestemme disse Reiseres Afløsning mod Vederlag for den Nytte eller Fordeel, som samme afgive i Genhold til Skjødernes Bestemmelse og det i disse grundede Omfang af Arvesæsternes Forpligtelse, hvorved der vil have et Middel til at bevirke en fuldstændig Afløsning af disse Ddelsjer paa en retfærdig og for Dderne lempelig Maade.

Det skjønnes derhos ei rettere, end at Loven af 4de Juli 1850 indeholder de fornødne og hensigtsmæssigste Forrifter, ogsaa med Hensyn til de her omhandlede Ddelsers Afløsning, og saaledes ligefrem kan udvides til at gjælde for samme.